

LA ESCENA CATALANA

BARCELONA 7 DECEMBRE 1912.

Any VII Núm. 322

Número extraordinari

20 cèntims

AMBRÓS CARRIÓN Autor de «EPITALAMI»

(Fotog. Audouard)

Acaba (cobertes y tot) Lo Campanar de Palma
La setmana entrant comensarà La victoria dels cent déu

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1900

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1900

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LA ESCENA CATALANA

REVISTA TEATRAL

SURT ELS DISSABTES

INFORMACIO — LITERATURA — NOVES

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: PLASSA DEL PÍ, 5 — BARCELONA

Justissima defensa

L cinema, la maquineta de divertir a les fosques (que torna els homes curts de vista y llargs de dits) va comensar mansament y modesta, y ha finit formidable y acometiva. A hores d'ara, la ciència mèdica se'n preocupa, la moralitat y la llei tenen que dirhi y no res menys el Teatre. El moment es vingut de la defensa; y si els metges altruistes y els pares de familia de prou seny ja han fet alguna cosa per lliurar-se del cinema y ses calamitats, bé será de justícia que els artistes de teatre hagin alsat també la seva veu autorisada.

Ab data 20 de Maig del any que som, la Societat d'Autors y compositors dramàtics de Paris, va dirigir-se a la d'Autors Espanyols, demanantli sa acceptació per celebrar un Congrés de Societats d'Autors de tots els països a fi d'acordar els medis per evitar els perjudicis que sofreix l'art dramàtic ab el creixement constant dels espectacles cinematogràfics. Al mateix temps sollicitava dita societat una memoria, que li fou enviada el 28 del mes citat, ab la declaració expressa del propòsit que la Societat Espanyola tenia d'assistir el Congrés que ab tals fins se verifiqui.

Però mentres aquest assumpte se resol ab caràcter internacional, nostra Societat d'Autors declara que no pot permanèixer en inacció, ja que'l perill creix y augmenta de dia en dia.

Heusaquí ara un fragment de les disposi-

cions que acaben de publicarse. No caldrà dir que les plaudim sense reserves:

«Si fuesen sólo los salones o edificios contruidos desde luego para la explotación del cinematógrafo, los que a este espectáculo se dedicasen, nada tendríamos que oponer, pero son además muchos los «teatros» de España que hoy día se hallan convertidos en salones cinematográficos, en desdoro del arte nacional y con marcado menosprecio del mismo; y esto es lo que hay que evitar por todos los medios lícitos que estén a nuestro alcance.

»No se trata de amparar solamente a los autores y compositores españoles, sino que al hacerlo (cumpliendo con la misión que nos encomendaron), protejemos igualmente a los actores, artistas de «varietés», profesores de orquesta, pintores escenógrafos, sastres, coristas y cuantos del teatro viven.

»Por todo lo expuesto no vacilamos, inspirados en un espíritu de rectitud y justicia, en dictar los acuerdos siguientes:

»1.º Oficiar a todos los propietarios de los teatros de España, «que fueron contruidos como tales teatros», y en los que se vino cultivando el arte teatral en cualquiera de sus diversos géneros, que a partir de 1 de Enero de 1913, los que explotasen o tuviesen arrendados los locales de su propiedad, exclusivamente para funciones cinematograficas, no podrán volver en lo sucesivo a representar en los mismos, ninguna de las obras de que es propietaria o administradora la Sociedad de

Autores Españoles, y que constituyen el repertorio teatral.

»2.º Que en previsión de que algunos propietarios de «teatros» pretendan ampararse en contratos hechos con determinadas empresas, con anterioridad a la fecha de este acuerdo, contratos que pudieran dejar a los arrendatarios la facultad de elegir libremente el espectáculo a que haya de destinar el local arrendado, se oficie, en esos casos, a los arrendatarios o subarrendatarios, haciéndoles iguales advertencias que a los propietarios.

»3.º Que este acuerdo en nada se refiere a los propietarios que construyeron locales adecuados sólo para la explotación de «varietés» o cinematógrafo, aunque en ellos hayan funcionado, funcionen o vuelvan a funcionar compañías de espectáculos teatrales o actúen mezclados con películas.

»4.º Que todas las dudas que puedan suscitarse sobre la clasificación de locales sean resueltas por esta Junta directiva, previo informe del director gerente, para los de Madrid, y de los representantes de la Sociedad en las provincias respectivas.

»5.º Que de este acuerdo se dé cuenta en la Junta general de Enero próximo, para que ratificado por ella, no pueda ser revocado por esta Junta directiva, ni por ninguna otra que la sustituya.»

ESTRENES D LA SETMANA

CATALÀ, SINDICAT A. D. C.

Epitalami.—Tragedia en un acte, per Ambrós Carrión.

Hi ha ressons y resplandors aurífics en aquesta tragedia de l'Ambrós Carrión. Un dramaturc la conta, un poeta la canta; y si en certs indrets la trassa de l'home de teatre s'afeblís, la entonació roenta del vident compensaria prou desmaís y deficiències. De molt amunt, robusta, la veu d'inspiració procedix y s'escampa. Omple l'escenari vibradora; con mou y sotraqueja el públic admirat. Com un perfum agut serà, com una claror augusta, que filtra y posseix totes les coses que rodeja. Les primeres escenes—pressentiments de tragedia,—son magnífiques. La mainadera,—té un amor y un gran odi,—ens corprèn y penetra desseguida ab el prestigi de les fortes creacions. La escena ab els marxants, assoleix un relleu inusitat. Així aquella conversa ab les doncelles y el pastor, tant planyivola y vessant de dicteris y revoltes. Aquí avensem ab els ulls enlluernats, devots fervents

del poeta que se'ns endú, incondicionals, tragedia endins, pendants de la paraula lluminosa...

Hi ha ressons y resplandors aurífics en aquesta tragedia de l'Ambrós Carrión. No en un passatge sol—així com flor entre runes,—llampegua la suprema bellesa. Ben sovint,—adhuc en els moments vacilants del dramaturc,—el poeta domina. Evocacions del passat, imminència del crim, visions roges del pervindre, surgeixen, aclaparen y esgarriren. Y quan tot s'ha complert—la tasca es acabada,—aquell esclat suprem davant la mort del seductor, ens revolta y trontolla, sotmesos però,—encara,—al cantor de la desfeta...

Y ve'l final, d'un penetrant encís quan la venjada doncella—orfe ja d'amor; també sense cap odi,—llensa en la nit son plany mentre la vida torna, vestint de temptació. Y es quan s'enlaira y defineix, lluny d'impuresa y imperfecció, el sentit de la tragedia.—«Es folla, folla!...»—diu el marxant vivent davant l'ombra de la purificada...Cau el telò. Més resta, rellevant, perdurable en nostre esperit, la imatge dolorosa...

Pujar a l'escenari—en els temps que correm,—sense vacilació, ab generosa valentia, una figura com aquesta «Mainadera» de l'Ambrós Carrión, es atrevida empresa. Però sostenirla ab prou alhè per imposarsens, vassalls del dol que l'entenebreix; interessarnos ab son passat y son present y durnos a l'esglai de son pervindre, serà triomfar com un poeta tràgic. Saludem, doncs, el nom den Carrión ab ver entusiasme *Tribut al mar*, *El fill de Crist*, eren preludi d'aquest *Epitalami* gloriós. Així com altres obres seguiràn a la d'avui, transcendint encant igual, però també, sens dupte—baix el punt de vista tècnic,—més plenes d'experiencia y millor encaminat instint...

L'Emilia Baró,—la ductilíssima comedianta que tant prompte es ingenua deliciosa com actriu tràgica de forta inspiració, fa, de manera magistral, la protagonista d'aquest *Epitalami*. Amor, odi, tendresa, en inimitable gradació de tons, teixeixen son treball. Es inspirada, folla,—en repòs y revolta,—alternativament. Una gran ànima mostra sos ressorts que's trenquen davant nostres ulls. Y al restar malmesa y buida—ara y per sempre,—la Baró ens comunica, maravellosament, tot l'horror y desolació d'aquella mort en vida que'l dramaturc ha somniat...

En Piera—bon director d'escena,—fou també, ab correcció y aplom, el personatge que encarnava. Acàs l'autor oblida, en aquest punt,—endut d'amor per la protagonista,—l'indispensable contrast entre aquestes figures. Vol dir que tant es acurat l'estudi que fa d'ella, com sembla feble y indecís l'esbós del seductor... En Piera, ab tot, interpreta son paper ab gran convenciment y autoritat. Cal agrairli.

...Y tal relleu ha prè en *Epitalami* la figura protagonista, així crida l'atenció tant absorbent, que fora de la «Mainadera» ja seràn epissòdics els altres personatges que intervinguin en l'obra.

Les tres doncelles, els pares del nuvi, el pastor, els marxants... Tots passen casi sense deixar rastre; y

adhuc la multitud,—que quan ve la tragedia deuria intervenirhi,—se confón y replega, levantli bona part de complexitat y grandesa. Perxò dèiem—millor dit, insinuàvem,—que en Carrión, poeta, està per sobre del dramaturc... Mes defectes son aquets ben lleus, quan inspiració els compensa. No volem insistirhi. Els retreiem, tant sols, per justificar, d'alguna manera, la escassetat d'elogis que podem repartir en el capítol de interpretació.

**

Apuntem noms:

Daroqui. Feu un pastor plè de caràcter.

Vinyas. Senyora Verdier. Eren, molt encaixats, els pares indulgents.

Capdevila. Bardem. Tor. Els tres marxants de la obra, riallers y galans. En Bardem, en la escena final, sobri y suggestiu.

Buxadós. Persiva. Huguet. Germanes Mestres.

Y els senyors, Cervera, Bonet, Rivas y nen Llano, treballant ab fé per conseguir un bon conjunt.

**

Contribuí forsa a la intensa impressió que deixà *Epitalami*, el decorat que s'estrenava del senyor Ro-carol, novell en l'art escenogràfica.

Ben dibuixat, d'entonació adequada a l'ambient del poema, revela la bona mà de un artista estudiós y preocupat, com pocs, d'armonisar l'obra pictòrica ab les creacions del literat. Així ho reconegué el públic, aplaudintlo sorollosament.

CATALA

Dietari de la setmana:

Divendres, dia 29: *L'home de palla*, *Epitalami* y *La victoria dels cent deu*.

Dissabte, dia 30: la mateixa funció.

Diumenge, dia 1 Desembre, tarde: *Senyora avia vol marit* y *L'home de palla*.—Nit: *El carro del vt* y *Senyora avia vol marit*.

Dilluns, dia 2: reproducció de la comedia en tres actes, de Pitarra, *La Dida*, *Epitalami* y *El Triomf de la carn*.

Dimars, dia 3: *La mitja taronja* y *Epitalami*.

Dimecres, dia 4: *Mossèn Fanot* y *Qui compra maduixes!*

Dijous, dia 5: *Mossèn Fanot* y *El carro del vt*.

**

Es un perill, per les noves companyies catalanes, interpretar produccions com *La Dida* que, en son temps, conseguiren encarnar, definitivament, actors nascuts y crescuts dintre un'altra modalitat teatral. Encara que el treball dels nous fos impecable, sempre la comparació vindria a enfeblir-lo. Y es que el recort poetisa les coses y, tant com oblida defectes, sublima els més petits acerts.

Ab tot, la actual reproducció de *La Dida*, per la companyia del Sindicat d'Autors, compta entra els èxits

estimables. La senyora Verdier (protagonista) ha estudiat ab fè son personatge y l'exteriorisa ab molt art y de manera personal. No es la dida enjogassada y tant alegre com altres actrius presenten. Més recullida, entenimentada y seriosa, procedeix sense pressa y calculant sempre, ab enginy, les conseqüències dels seus actes. La creació de la Verdier, doncs, figura entre les millors y més originals que haguem presenciats del popular personatge den Pitarra.

En Goula, en el didot, fet l'actor pintoresc, sorna-guer y tanjanàs que'l personatge requeria.

En Piera, posant tota la seva voluntat al servei de una figura de impossible llument personal. Una vegada més aplaudim el bon exemple que dona el primer actor del Sindicat.

En Tor... heusaquí l'ombra del senyor Soler, interposantse. Cal confesar, de totes maneres, que en Ramón Tor, boi respectantla y confessantne la eminencia, se sortí airós de son comés. Fou un delicat homenatge que'l jove comediant rendia al mestre.

Molt bé la Buxadós. Delicadesa, ingenuitat, amor y sacrifici... Tots aquets sentiments trobaren, en l'actriu, una devota interpretadora.

La Roldàn y en Guixer, component la parella *conspiradora* ab intenció y riquesa de detalls.

ROMEA

Mireu que'ls senyors Munoz Seca y Perez Fernandez, autors de la comedia *Las cosas de la vida*, tenen unes pensades!...

Alló es un daltabaix, un terratrèmol produït per l'arribada, en lloc de confusió y desordre, de un personatge sever, moralíssim, que no tolera irregularitats de cap mena. Per enganyarlo, se fingeix a corre cuita un matrimoni y s'improvisa una llar honesta y reposada. Doncs arriba el personatge intransigent, s'empassa la comedia donant lloc a una pila d'episodis de sainet y, ultimament, de mica en mica, va descobrint la farsa.

Allà tothom claudica, excepte el personatge nou vingut. Ell es l'únic que pensa, que rumia; que té idees propies y sanitoses y conducta correcte. Y observis que aixó no es dit ab ironia pels autors, ans s'estorsen en posarho de relleu ab una pila de fets y adhuc ab algunes frases del diàlec...

Vè'l final, y el gran home es generós com li pertoca. Regala dugues mil pessetes a un infelís vividor, perdona als comparses de la representació y, respecte al germà immoral, l'obliga a casarse ben depressa... Y complerta així la missió augusta—com un *tio* bonhomós que vè d'Amèrica,—el nostre home fuig a Lisboa... ab l'amant de son germà, per arrodonir la bona obra comensada!

Eh? Què tal? Fa bonic? Y més bonic resulta, en quant aquest desenllaç y el caràcter seriós del protagonista,—repetimho—no son pas duts ab ironia pels autors de *Las cosas de la vida*. Al contrari: va de valent l'incest y de debó son presentats l'aplom y formalitat del germà gran qu'escamoteja l'esca del pecat del germà xic...

En Larra fa una deliciosa caricatura del paper que interpreta. Sobretot durant el segon acte—quan s'ha afeitat les patilles y tallat els cabells ab correcció,—no hi ha més que demanar.

Molt bé en Pacheco, que fa rodar el bastó y cobra unes quantes pessetones com a drets de propietat per les estranyes combinacions que idea.

ALGUNS DELS PERSONATGES DE FARSA EN DOS ACTES DE

«Valeri» Senyor Bardem

«Agnès» Senyora Baró

«Maria» Senyoreta Pla

En Torres —jove actor còmic estudiós y personal,— somriu beatíficament a les inacabables y sempre inoportunes explicacions que'ns dona.

La Cobefia, la Xifrà y els senyors Sanchez, Rodrigo y Soler, completaren, discretament, el bon conjunt.

NOVETATS

El desdén con el desdén, la exquisida comedia den Moreto, ha estat reproduïda ab la delicadesa y acert a que'ns té acostumats aquesta companyia.

La Dolores, el popular drama de nostre Feliu y Codina, ha reverdit els llores que'n Calvo y la Velazquez hi conseguiren durant la temporada anterior. «Lázaro» trova, en el notabilíssim comediant castellà, un magistral intèrpret. Insinuant y tímit al comensament, esclata ab veemencia viril la passió que'l domina. Y els versos den Codina plens de suavitat, sempre matisats y continguts, adhuc quan rompen amenassadors, dintre un mitg tò y correcció molt difícils, son declamats per en Calvo posanthi tota l'ànima y aquell estudi previ y intencionat que li ha valgut tants èxits.

També la Velazquez se llueix en la «Dolores». Y ben secundats abdós per tota la companyia, no es estrany que el triomf de l'obra se renovi cada nit que consta en el cartell.

— Segueixen els ensaigs de *Romeo y Julieta*. L'espectació continua molt viva. Es d'esperar y desitjar un veritable aconeximent artistic.

ELDORADO

Las murallas de Jericó, comedia en quatre actes de l'Alfred Sutro, ha estat traduïda al castellà per l'Ale-

xandre P. Maristany. La companyia d'aquest teatre ha posat en escena, ab tota propietat y interpretació correcte, l'obra anglesa.

Se tracta d'una producció d'enginyós diàlec y acció interessant.

Les figures hi son ben estudiades y mogudes ab perfecte coneixement dels ressorts teatrals. En conjunt, doncs, l'obra es agradable y fa de bon veure y aplaudir. Així ho entengué el públic, premiant, el treball de tots plegats ab sorollosos aplaudiments.

— Per aquest divendres estava anunciada la estrena del drama caballeresc en quatre actes y en vers, original del Ambrós Carrión, *Bernardo del Carpio*, presentat ab decorat y vestuari nous. Ja'n parlarem en el número pròxim.

CIRCOL DE SANS

Darrerament ha representat la companyia catalana que dirigeix en Josep Pubill la celebrada producció dramàtica den Pitarra *Lo liri d'aigua* y el sainet den Ramón Vidales *El carro del vi*.

Abdues obres foren posades ab tot afecte qu'es notà en totes les escenes y conjunts més vistosos, per lo qual els artistes foren sumament aplaudits.

Per diumenge vinent s'anuncia el debut en aquest coliseu de la companyia del Sindicat d'Autors Dramàtics Catalans, que presentarà les obres de més èxit que ha estrenat darrerament.

Per part del públic habitual, hi ha verdader interès per concorre a aitals funcions.

LA VICTORIA DELS CENT DÉU

ANTONI MUNTANYOLA

«Macabru» Senyor Capdevila

«Hereu» Senyor Aymerich

«Hermita» Senyor Guixer

El domini de les tenebres.— Drama en cinc actes, per Lleó Tolstoi, traducció catalana den Joan Puig y Ferreter. Número 130 de la «Biblioteca Popular de L'Avenç.»

Quan l'eminent actor Zacconi visità per primera vegada Barcelona, *El domini de les tenebres* fou posat en escena. Els jovenets d'aleshores ens entusiasmarrem ab l'obra y la interpretació del comediant. Aquell «Nikita» ha estat inolidable y el recort de la tragedia que l'envolta perdurava entre els més forts de nostra vida literaria.

Tots sabeu el perill de rellegir certes obres, del voler renovar determinades impressions, sobre tot quan les lectures foren fetes o les impressions rebudes en temps massa pretèrits o d'excessiva joventut. Un hom s'exposa a veure decandir en ses mans, ja sense'l polsim daurat, la vella papellona que'ns ilusionava. Flors sense perfums, versos lluny de poesia, epissodis buits d'emoció, son ben sovint, en perilloses revisions, les obres més admirades. Però quan elles

resisteixen la prova, eixintne igualment fortes y acàs rejuvenides, no demaneu res més per afirmarne l'altesa y eficacia.

Així *El domini de les tenebres* del gran rus Lleó Tolstoi. Novament hem oit la paraula del mestre y nostra admiració fou despertada. Ja no ab aquella deliciosa ceguera adolescent, ans fonamentantla y solidantla en una pila de consideracions que'ns acudiren durant la lectura. No volem apuntarles. Preferim deixar al bon lector—si per casualitat fos en semblants circumstancies, la delicia de reviuire, ja home fet, tota la riquesa de poesia, emocions y ensenyances que tanca l'hermosa producció den Tolstoi.

En Puig y Ferrater, traduint aquest drama, ha fet una obra bona. L'estil de nostre vibrant autor, s'avé forsa ab la empresa Y l'amor, esmersantshi, ha sublimat la tasca. Altra consideració: en Puig, home de Teatre, duent al Català *El domini de les tenebres*, desfà—definitivament,—una estúpida llegenda: la que ha volgut presentar nostres artistes com a enemics sistèmatics de tota traducció.

Per una cosa y altra, —per la literatura servida honradament y per la llansa trencada ab tal oportunitat,—moltes gracies se us donen, meritíssim Joan Puig y Ferreter!

• SOCIETATS RECREATIVES •

Agrupació Obrera (Sant Martí-Clot)

La companyia dramàtica dirigida pel senyor Butiño posà en escena, el dissabte passat, les obres *El Gran Aleix*, *Joven-tut* y *La Venjansa de una sogra*, fent una interpretació forsa lloable. Molt bé les senyores Arasa, Rovira y Zamora, com també els senyors Butiño, Bayés, Cucart, Bofill y Ramentol. El senyor Alsina ens agradaria més si no fugís tant de tò.

Ateneu O. Martinenc

Don Gonçal o L'orgull del gec y *La Cartilaginotalgia*, foren les obres escullides pel quadro que dirigeix en Mateo Marqués, posades el diumenge a la tarda a benefici dels pobres de la barriada.

La senyora Guart y les senyoretes Fortuny y Montserrat, molt correctes en la primera. Els senyors Vila, Alsina, Plà y Curto, lluint sos respectius tipus. En Puiggall en el «Grapa» fou el més encertat, y l'Elías, en el «Tòfol», bé en algun passatge, però en altres desencanaixat. Els demés arrodoniren el conjunt.

La *Cartilaginotalgia*, sortí ajustadeta per part de les senyores Guart y Fortuny y els senyors Curto y Rull. Fem menció apart del senyor Pina que va estar envejable y despampanant en el seu tipu.

El diàlec recitat pels germans nen y nena Estrada, *Un cop de teles*, fent les delícies de la concurrència.

Cassino Foment Andreuenc (Sant Andreu)

L'aplaudida companyia Pubill-Roca posà en escena el dimecres prop-passat la comedia den Morató *La fortuna boja*.

L'obra agradà a la concurrència, malgrat haver sigut executada bastant deficienment.

El senyor Pubill posà alguna situació en molt bon estat, siguent molt aplaudit, principalment en el darrer acte.

Ateneu obrer del districte II

El passat dissabte, a la nit, va tenir lloc la representació de la preciosa obra alemanya, traducció den Maragall, *Eridón y Amina*, essent interpretada d'una manera que res deixava que desitjar per les senyoretes Duràn y Cot y pels senyors Boquet y Daiz.

El día primer del corrent, també a la nit, va posarse en escena l'hermosa tragedia d'en Guimerà, *Mar y Cel*, alcan-santhi un sorollós èxit el ja citat senyor Boquet, en el difícil paper de «Said», ja que, en tots tres actes ratllà a gran altura en les escenes més culminants de la obra.

Fou dignament secundat pels senyors Simón, Daví, Valls y Viñallonga, aixís com els senyors Gost, Fàbregas y d'altres que de moment sentim no recordar.

La senyoreta Duràn en el personatge de «Blanca», admirable.

La Marguerida (Gracia)

El diumenge, dia 24, per la tarde, la agrupació, «Talia jove» representà'l drama de Pitarrà *El Ferrer de tall*, que obtingué una execució bastant acceptable.

La nombrosa concurrència que hi assistí no escatimà sos aplaudiments a tots; no pel treball que realisaren, sinó per la bona voluntat que demostren els joves que formen aquesta agrupació.

Molt bé compliren la Srta. Rodés y les Srtas. Roca y Coma, que junt ab el noi Fornaguera, encarregat del *manxaire*, mereixen nomenarse apart. Els demés personatjes foren interpretats per els senyors Corratallà, Angelats, Fornaguera, Mendez, Llanas y Lopez.

La presentació, excelent. La direcció a càrrec den Calveras, forsa acceptable.

El diumenge passat, per la tarde, la mateixa agrupació representà la comedia en un acte *La torre dels misteris*, el drama de P. Boquet *Com les olives*, y el diàlec den Barbosa *Jugar a casats*. En l'execució la senyoreta Roca y el senyor Calveras s'hi lluiren de debò, fent passar una agradable estona a la concurrència que'ls aplaudí forta y justament; en l'interpretació de les primeres, contribuiren al bon èxit els senyors Angelats, Areste, Mendez, Mateu, Lopez y demés; mereixent nomenarse apart els senyors Fornaguera y Corratallà que en *Com les olives* interpretaren en «L'avi Cisco» y el «Miquel» d'una manera envejable.

En la mateixa obra, el senyor Tulón estigué molt desencanaixat y el senyor Calveras demostrà haver estudiat molt poc puig anava de *cucurulla*.

Ateneu d'U. F. N. R. (Gracia)

El diumenge dia 24 la companyia d'aficionats Capafons-Sala, posà en escena el drama de Pitarrà, *El monjo negre*. En l'interpretació del mateix s'hi distingí notablement la aventatjada actriu senyoreta Roca qu'encarnà la figura de «Emma» ab molta passió y acert.

També feren un treball digne d'elogi els senyors Barrecete, Capafons y Sala. El decorat, molt vistós.

La presentació, quelcom defectuosa.

C. N. R. (Gracia)

El passat diumenge el quadro d'aficionats d'aquest Centre, representà la comedia en tres actes den Teodoro Baró *El senyor secretari*.

De l'interpretació donada a la mateixa pot dirse que sigué bona, puig exceptuant al senyor Aviñó, encarregat del protagonista, que no era per ell, tant la senyoreta Roca y senyoreta Rodés com els senyors Jordà (A.), Martell, Rodrigo, Jordà, (S.), Casadesús, Milà y Renart, compliren molt dignament. El senyor Fuster, en el *Miqueló* hi feu un meritis-sim treball que li valgué elogi.

Niu Guerrer

El quadro que dirigeix en F. Figuero-la representà el diumenge, dia 24 del passat l'obra den Rusiñol, *La Mare*, ab una execució admirable.

La senyoreta Guerra y senyoreta Guardia, regular. Cal posar de relleu el treball de lo senyoreta Panadès qui feu la protagonista d'una manera acabada.

El director senyor Figuero-la digué el «Manel» ab molta naturalitat, secundant-lo els senyors Maxendes, Venturà, Ferrer, Carrasco, Deglan y Cabot.

La direcció molt bé. La presentació, més que regular.

La Primavera

Les obres *Lladres*, *La mà de mico* y *L'agencia d'informes comercials*, assoliren una interpretació regular notantse certa inexperiencia escènica pels joves que componen aquest elenc.

Esperem véurels treballar novament pera ser més extensos y hem de admirarshi més la bona voluntat que altra cosa.

Centre R. Radical del districte III

El benefici del senyor Palacios va revestir veritable solemnitat. A més de dugues obres líriques no gens vulgars, s'hi representà *Viatje etern*, impressió en un acte y dos quadros del senyor Aguado Petri. L'obreta d'argument atrevit, està correctament dialogada, encara que hi han escenes excessivament llargues que l'autor pot retallar sense menys preuarse l'obreta; l'interpretació, si que no podem jutjarla severament, puig la senyoreta Pujol hi estigué desacertada, com el beneficiat, que demostrà més esser un excelent genèrich còmic y no un galàn dramàtic; discret el senyor Rissech.

Esperem véurela novament per dirhi quelcom més. El senyor Palacios se vegé obsequiat ab valioses ofrenes y ab molt «argent.» El felicitem coralment.

Elenc Aatlètic «Berenguer»

L'obra dramàtica *Els masells*, den Boquet, obtingué una execució admirable: l'espaiosa sala d'aquest local plena de gom a gom aplaudí als aficionats, especialment als senyors Berenguer, Anulls, Sales, Martinez, Folch y Marti, que feren els millors papers de l'obra. Hem de felicitar al Director per l'acert en escullir les obres y la gran forsa de voluntat y estudi que hi posen els aficionats. Per el dia 15, *Somni de gloria*, de Graells.

Esclat Artistic

L'obreta *Santres pobres que robeu* obtingué una execució regular, coneixent-se que l'obra se representava més que de compromís pas per altra cosa, puig s'hi notava manca d'ensaigs.

DE NOSTRES CORRESPONSALS

Sabadell.—«Academia Catòlica.» El passat diumenge representaren la comèdia den Llanas, *Don Gonzal l'orgull del geg* en qual execució s'hi distingiren els senyors Trullàs, Sabater, Ramoneda y Alom, seguint ben secundats pel resto dels executants.

«Lliga Regionalista» *El plet den Baldomer*, den Roca y Roca y *La sala de rebre* den Palà y Marquillas obres posades en escena el diumenge passat, obtingueren una execució molt ajustada.

«Centre Sabadellès.» (Gelats) Darrerament s'ha representat la comedieta de Asmarats *La Samatruquis*.

Papiol.—«Els dies 10 y 11, la companyia Santacana representarà, en el «Teatre Català.» les obres *Far malehit*, *El bon lladre*, *Per una equivocació* y *Riu avall*,

Igualada.—«Al Ateneu» demà, la companyia que dirigeix en Joan Santacana, representarà varies de ses obres del repertori guinyolesc, entre elles *Delirium tremens* y *La vaga general*.

Lleida.—La Paloma.» En aquesta Societat se donaren, el dia 1 del corrent, dues representacions de la traducció en un acte titulada *Els mals esperits*, la dessempeyaren ab bastant acort els senyors Panadés, Gual y Jove, ben secundat per la senyoreta Pin.

«Joventut Catòlica.» El maieix dia se representà la traducció en tres actes *El Joc*. La interpretació que hi donaren els joves aficionats d'aquest elenc fou bona. Les senyoretes Puig y Luca foren molt aplaudides. Els senyors Gonzalez, Cervera, inspiradíssims en tota l'obra. La direcció, bé. Els senyors Castellví, Amors Purroy y Grau, regular. El traspunt, badava.

«Joventut Jaumista.» En aquest centre se representaren les obres, *Un genbre del altre món*, y *Ditxosos barrets*, junt ab una sarsuela castellana.

«Lliga catòlica» El programa del diumenge era el drama en dos actes *Lluïtes del cor*, de quina execució no'n parlem porque no hi poguérem assistir.

Vic.—Continua ab molt bon èxit, en aquesta societat, la companyia d'en Claudi Tubau, *Gent d'ara y Qui compra maduixes*, foren les obres posades en escena disabte passat, obtenint excelent interpretació per tota la companyia, y en especial per el senyor Tubau, que en la comèdia den Coca estigué acortat de

veres, interpretant el paper d'«El senyor Josep».

Reus.—«Centre R. R. Autonomista.» Beix la direcció del aficionat en J. Ribà, se posà en escena el drama, d'Iglesias *El cor del poble*. Obtingué molt bona interpretació per part la senyora Galtés y senyors Ribà, Sagalà, Montegunt, Bieto y Anguera, aquest últim anava de cucurulla.

«Fraternitat R. Radical.» Han posat en escena el drama den Piquet *El port de salvació*. L'execució a càrrec de la senyora Miró, de Cubells, senyors Cubells, Manresa, Boqué, Aguadé, Brunet y altres, deixà bastant que desitjar.

«Patronat del Obrer.» L'esbart de aquesta casa baix l'experta direcció den Lluís Ribé, diumenge passat a la tarde, feu la represa del drama den Salvador Llanas y Rabassa, *Misericordia*,

El desemenyo que estava comfiat a les senyoretes Bascuñana y Cristià y ls joves Baiget, Rosell, Ramón, Gonzalez, Roig, (F. y G.) Busquets, Casanovas, Viscarrués, Miró, Fonts, y Andreu, anà molt bé, especialment la primera senyoreta qu'en la «Pastoreta» hi estigué acortada.

Tots foren molt celebrats, tinguent de aixecar, al acaba'ls actes, la cortina, per acallar els aplausos de la concurrència.

Cervera.—«Joventut Catòlica.» Representaren, el prop-passat diumenge a la tarde, una funció teatral, baix la direcció de en Miquel Martorell, per la agrupació artística de dit centre, composta dels joves aficionats senyors A. Guix, J. Pagés, F. Matamala, J. Pinós, A. Llanas, J. Oliveras, M. Llanas, F. Jové, y L. Busquets.

Se posà el drama en tres actes den Francesc Gay Coll *Asprors de joventut*.

El conjunt anà com una seda, essent tots els interpres dignes de lloansa per haver demostrat l'esser molt estudiosos. Especialment tenim qu'aplaudir al senyor Oliveras que digué son paper de «Pauet» ab molta naturalitat.

Per fi de festa representaren la pessa *Embolics* fent riure continuament y portantse igualment bé, els executants com en els demés actes.

Badalona.—«Centre Badaloní.» El diumenge passat la companyia Terradas-Casas representà l'hermós quadro dramàtic de l'Iglesias *Lladres* y la bonica comèdia en tres actes den Feliu y Codina, *Cofis y Mofts*.

En la execució de la primera s'hi distingí de una manera notabilíssima el senyor Terradas, y molt bé en els seus respectius papers els senyors Gili, Boix, Giró, y Caballé. La senyora Rovira se mostrà poc estudiosa.

La segona divertí molt al respectable y compliren els senyors Terradas, Clapès, Bové, Caballé, Gatell, Gili, y Giró.

Prat del Llobregat.—«Centre Artèsà.» El diumenge, va celebrarse una funció a benefici de la senyora Elisa Tallada.

Les obres escullides foren *Sirena*, de Apeles Mestrès, (que obtingué una bona execució) y *La nit del amor*, den Rusifol en la que s'hi distingiren fentho bé la senyoreta Ferrandiz y nostra convilatapa S. Sanchez, junt ab els, senyors R. Sibila, S. Parès, Casanovas, Casas, Dalmany Roca.

Molt ajustats també els chors d'homes y noies.

De la part musical, se'n encarregà l'orquestra «Aurora» d'aquest poble.

Castellar del Vallès.—«Centre Castellarenc.» El passat diumenge se celebrà en el espaiòs teatre d'aquesta Societat una escullida funció per la agrupació còmic-dramàtica «Esbart Teatral» dirigida pel notable aficionat en Sabastià Sellent.

Posaren en escena les sarsueletes catalanes *Un Music de regiment* y *La conquista del papà*, junt ab la preciosa marina d'Apeles Mestres *La Barca*.

Tots els qu'hi prengueren part s'hi distingiren notablement, sobressortint la senyoreta Aleu y els senyors Girbau, Romeu, Benasco, Vall, y Carné; la execució de la part musical de les esmentades obres, inmillorable. tal com ens té acostumats y sab ferho el distingit mestre Emili Serra Mac.

Al ferse la funció a la tarde es degué principalment que la sala s'omplís de nombrosa y distingida concurrència que premià ab llurs aplausos el treball de tots sortint molt satisfeta del bon rato qu'havien passat.

No fora convenient, senyors *esbartaires*, repetirho sovint? Tothom ho desitja

Masnou.—«Catequista de Sant Pere» El dia 24 del passat, el novell Planter Artístic d'aquest Casal, ens donà a conèixer el drama en un acte, den Graells, *Francesc Rusc*, en qual execució s'hi distingí en el protagonista el senyor Santpere, que fou ben secundat pels joves Pons, Martí y Ribas.

Mataró.—«Teatre Euterpe.» El diumenge, dia 1, a la tarde, va actuar en aquest Teatre una notable companyia formada ab elements del «Sindicat d'Actors» composta per l'actor y director senyor Antoni Piera y els coneguts com aplaudits actors Goula, Guixer, Gaceràn y Tor y els joves actors Quintana y Ribas; de les actrius, totes també ja conegudes, vingueren la Emilia Baró, Antonia Verdier, Carme Roldàn y Carme Buxadós.

Les obres escullides per tant distingits artistes sigueren *Flors y Violes*, quines parts principals foren confiades a les actrius Baró y Buxadós y els actors, Piera, Goula, Guixer, Tor, Galceràn, que digueren els seus respectius papers ab molta correcció y presentant un conjunt admirable.

Y *La Dida* de quals principals papers se encarregaren les actrius Verdier, Roldán y Buxadós, (que declamà en seu paper ab molta ingenuïtat) y els actors Piera, Guixer, Goula, (que feu les diligències del públic ab sa vis còmica) Galceràn, (molt ajustat en son caràcter) Tor (el qual ens va semblar que'l paper de

Baró, no era per ell.)

El públic va aplaudir al final dels actes; les obres sigueren posades en escena y dirigides per l'aplaudit actor senyor Piera.

NOVES Y COMENTARIS

Aquest número —tal com havíem anunciat,—conté folletí extraordinari. Les darreres 24 planes, ab les cobertes, del popular drama den Pitarra

LO CAMPANAR DE PALMA

que els subscriptors rebràn degudament enquadrant, junt ab el número pròxim.

Pot efectuar-se en nostra Administració, (Plassa del Pi, 5), el cambi de folletins de *LO CAMPANAR DE PALMA*, mitjansant l'entrega de 15 cèntims.

No s'admeten folletins bruts, tallats y rebregats.

Un'altra estrena del Sindicat d'Autors, gran èxit de premsa y públic, comensarem a incloure, desde el número vinent, en nostra Biblioteca. Se tracta de la farsa escènica en dos actes, prosa y vers de l'Antoni Muntanyola,

LA VICTORIA DELS CENT DÈU

El caràcter original de la producció y les condicions que la fan propicia a una ràpida popularitat, ens animen a esperar que la elecció de *La victoria dels cent dèu* complaurà tant als lectors de la Revista com ens satisfà a nosaltres la fortuna de poderla oferir dintre la Biblioteca de LA ESCENA CATALANA.

L'obra den Colomer *La Creu*, també seguirà repartint-se la setmana entrant.

La companyia Carme Cobeña que actua al Principal, de acort ab el co-empresari Ramón Franqueza, plegarà veles abans d'acabar la temporada oficial. Aquets dies que mancaràn fins a Reis els omplirà una companyia d'òpera que porta a la afortunada tiple catalana senyora Barrientos.

També hi donarà tres o quatre funcions la festejada Marguerida Xirgu, representant algunes de ses traduccions predilectes.

Al eminent fotograf Pau Audouard devem el retrat del fecond y vigorós poeta Ambrós Carrión, el grabat del qual publiquem avui en primera plana.

Aixís també al llorjat retratista Amadeo devem les fotografies dels personatges de *La victoria dels cent dèu* que van publicades en les planes centrals del present número.

Una nova trista.

Diuenge passat morí, en aquesta, víctima d'una malal-

ia que s'havia fet crònica, el jove actor Venanci Alonso que actualment treballava en la companyia del Teatre Eldorado que dirigeix en Francesc Villagómez.

Aquest apreciable actor, que's dedicava generalment a interpretar els papers de genèric, havia actuat casi sempre en companyies catalanes, fentse estimar per son discret treball y estudi demostrat en els tipos que encarnava.

Desde aquestes columnes se'l havia aplaudit molt durant les temporades realitzades en el teatre Arnau, en que l'Alonso ocupava un bon lloc en l'elenc que dirigia el notable actor Andreu Guixer.

Descansi en pau el que fou celebrat artista y bon amic dels seus amics!

Tal com s'havia anunciat, avui, en el Teatre del Sindicat se donarà la segona de les funcions d'homenatge anunciades en els cartells generals.

Aquesta serà en honor del veterà Albert de Sicília Llanaa, celebradíssim comediògraf y popular humorista que floresqué per allà l'any 60 del segle passat y que per son enginy se feu simpàtic de tots els espanyols, ja que'ls treballs d'aquest literat, com els den Feliu y Codina, atravesaren les fronteres y foren admirats per nostres avantpassats.

Mes per xò en Llanes en català fou hont se distingí més y escrigué hermoses comedies y deliciosos articles que li han donat just renom.

Pera celebrar la funció aquesta se han escullit les seves obres predilectes *Don Gonçal o l'orgull del gec* y *Perdiu per garsa*.

No es d'extranyar que avui tots els literats catalans se congreguin en el Teatre Català pera rendir just homenatge al vell comediògraf que ab totes ses forces he contribuït a fomentar el nostre teatre nacional.

Segueixen els ensaigs en el Teatre Català del drama en tres actes de Avellí Artís. *La sagrada família*, que, segons sembla s'estrenarà a últims de la setmana entrant.

D'Administració:

Preguem als subscriptors que estàn atrassats de pago, que es posin al corrent abans de fi d'any, o siga durant el present mes de Decembre, puig com poden compendre, el no ferho aixís impossibilitaria la bona marxa de nostres relacions.

SECCIO D'ANUNCIS

TEATRE PITARRA

CATÀLEG

de las obras den Frederick Soler (Pitarra) que's troban de venda en l'Administració de «la Escena Catalana», Plassa del Pi, 5 Imprempta de Salvador Bonavia.

TITOLS	ACTES	PTAS.
GATADAS		
La Butifarra de la llibertat	1	0'50
La Esquella de la Torratxa	2	0'50
Lo Cantador.	2	0'50
Lo castell dels tres dragons.	2	0'50
Coses del oncle!	1	0'50
Ous del dia.	2	0'50
Las píldoras de Holloway.	1	0'50
Si us plau per forsa.	2	0'50
Un mercat de Calaf.	2	0'50
Un barret de riallas.	1	0'50
La venjansa de la Tana.	1	0'50
La vaquera de la piga rossa.	2	0'50
Las carabassas de Monroig.	2	0'50
En Joan Doneta.	1	0'50
Lo punt de las dónas.	2	0'50
Lo boig de las campanillas.	1	0'50
Los hèroes y las grandesas.	2	0'50

CUADROS DE COSTUMS

Lo pla de la Boqueria o Lo rovell del ou.	2	0'50
La Rambla de las Flors.	1	0'50
Donya Guadalupe.	2	0'50
La festa del barri.	2	0'50
A posta de sol.	2	0'50
La fira de Sant Genís.	2	0'50
Lo moro Benani.	2	0'50
Lo sagristà de Sant Roch.	2	0'50
Els estudiants de Cervera.	2	0'50

COMEDIAS

A la vora del mar.	1	1'00
Lo ret de la Sila.	1	1'00
Cura de moro.	1	1'00
Lo jardí del General.	1	1'00
La vivor del estornell.	1	1'00
La mosca al nas.	1	1'00
Cafè y cofa.	1	1'00
La dòna y la bailarina	1	1'00
Per carta de més.	1	1'00
La casaca y la casulla.	2	1'50
Lo campaner de Sant Llop.	2	1'50
Lo Teatre per dins.	2	1'50
La bruixa.	4	2'00
Las papellonas.	3	2'00
L'àngel de la guarda	3	2'00
L'Urbanitat.	3	2'00

Los polítichs de gambeto.	3	2'00
Lo didot.	3	2'00
L'hereuet.	3	2'00
La cua de palla.	3	2'00
Lo primer amor.	3	2'00
L'últim Rey de Magnolia.	3	1'00
Los pescadors de Sant Pol.	2	1'00
L'Hostal de la Farigola.	3	2'00
Lo dir de la gent.	3	2'00
La sabateta al balcó.	2	1'50
La bola de vidre.	3	2'00
Las francesilles.	3	2'00
Or.	3	2'00
L'apotecari d'Olot.	3	2'00

DRAMAS

Lo Compte l'Arnau.	3	2'00
Jesús.	5	4'00
100,000 duros.	3	2'00
Barba Roja.	3	2'00
Judas.	5	2'00
La rondalla del infern.	3	2'00
Lo monjo negre.	3	2'00
Lo llibre de honor.	3	2'00
Lo plor de la madastra.	4	2'00
Lo tinbal del Bruch	4	2'00
Las euras del mas.	4	2'00
Las joyas de la Roser.	3	2'00
O Rey ó rès.	3	2'00
Lo Rector de Vallfogona.	3	2'00
Lo collaret de perlas	3	2'00
Lo forn del Rey.	3	2'00
La filla del marxant	3	2'00
La Creu de la Masia.	3	2'00
La pena de mort.	3	2'00
Batalla de Reynas.	3	2'00
Lo liri d'aygua.	3	2'00
Lo pubill.	3	2'00
Sota terra.	3	2'00
La ratlla dreta	3	2'00
La banda de Bastardia.	3	2'00
Cercol de foch.	3	2'00
Lo bressol de Jesús.	3	2'00
Lo Contramestre.	3	2'00
Senyora y majora.	3	2'00
Los Segadors.	3	2'00
Lo ferrer de tall	3	2'00
La dida.	3	2'00
Lo trinch del or.	3	2'00
Lo Campanar de Palma.	3	2'00

La Escena Catalana

Revista Teatral.—Surc cada dissable

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Un trimestre. 2 pessetes.—Un any: 7'50 pessetes

NÚMERO SOLT: 15 centims.

Pago a la bestreta

Redacció y Administració: Plassa del Pi, 5.—Barcelona

Actrius del Teatre Català

NOMS, COGNOMS Y DOMICILIS

Abella de Guri, M. Espanya, 14, baixos. Sant Gervasi.
 Alentorn, Guadalupe. Robador, 12, quart, segona.
 Antigas, Adela. Hospital, 87, interior, tercer, 1.^a
 Arasa, Adela. Sant Eusebi, 53, 3.º, 2.ª Sant Gervasi.
 Arboix, Paquita. Parlament, 37, tenda.
 Arqués. Ciutat, 25, (Berga.)
 Balestroni, Angelina. Tamarit, 193, quart, primer.
 Baró, Antonia. Ronda Sant Antoni, 45, tercer, segona.
 Baró, Emilia. Rambla del Prat, 19, tercer, 2.ª Gracia.
 Bayona, Mercè. Xuclà, 19, tercer.
 Borralleras, Aurelia. Escudillers, 65, botiga.
 Boule, Clemensa. Candelas, 6, primer.
 Bozzo, Joana. Aribau, 135, primer, segona.
 Buxadós, Carme. Valldonsella, 48, tercer, primera.
 Caldas, Carme. Robador, 36, tercer, segona.
 Cama de Parramón, J. Riera de Sant Miquel, 12, baixos.
 Campos, Emiliana. (nena) Comte del Asalt, 33, tercer.
 Cardalda, Isabel. Sèneca, 4, 2.º Gracia.
 Casasses, Balbina. Cadena, 11, tercer, 1.^a
 Castejón, Pilar. Plassa Letamendi, 25, segon, segona.
 Ceballo, Concha. Diputació, 139, tercer, segona.
 Comas, Pilar. Urgell, 64, quart, primera.
 Coy, Cecilia. Portal del Angel, 11 y 13, primer.
 Daroqui, Mercè. Villarroel, 49, primer.
 Escríu, Maria. Escudillers, 78, tercer.
 Farnés, Lluïsa. Zaragoza, 82, pral, 1.ª Sant Gervasi.
 Faura, Montserrat. Muntaner, 10, quart, primera.
 Ferrandiz, Amparo. Culebra, 46, botiga. Gracia.
 Ferrer, Mercè. Diputació, 122, primer, segona.
 Fornés, Antonia. Sant Pau, 96, primer, segona.
 Fremont, Elvira. Flors, 5, tercer.
 Gelabert, Pepeta. Freixuras, 15, segon.
 Gil, Remei. Urgell, 129, entressol, lletra B.
 Gil, Teresa. Villarroel, 111, quint, primera.
 Guardia, Aurora. Tapiolas, 30, tenda.
 Guart, Angela. Parlament, 58, tercer, primera.
 Guerra, Enriqueta. Tamarit, 88, segon, primera.
 Guitart, Maria. Floridablanca, 87, segon, segona.
 Lozano Pepeta. Parlament, 29, tercer, segona.
 Llorente, Concepció. Blasco de Garay, 25, pral, 1.^a
 Marsal, Dolors. Tallers, 21 y 23, tercer, segona.
 Matas, Emilia. Floridablanca, 87, segon, segona.
 Mestres, Ramona. Ponent, 29, quart, primera.
 Molgosa, Susagna. Vila, Vilà, 77, quart, primera.
 Morató, Maria. Lauria, 41, segon.
 Morera, Agna. Roig, 20, entressol.
 Morera, Maria. Santa Teresa, 3, quart, 1.ª Gracia.
 Morer, Pepeta. Sant Domingo del Call, 12, quart, 1.^a
 Ortiz, Esperansa. Cendra, 34, primer, segona.
 Pallardó, Concepció. Urgell, 64, quart, primera.
 Panadés, Maria. Borrell, 86, quart, segona.
 Paricio, Assumpció. Asalt, 143, principal, segona.
 Parreño, Carme. Vallirana, 24, Sant Gervasi.

Pelfort, Maria. Tamarit, 164, principal.
 Perelló, Adela. Tallers, 55, segon, 1.^a
 Perelló, Carme. Tallers, 55, segon, 1.^a
 Persiva, Pepeta. Mariano Cubí, 55, Sant Gervasi.
 Piqué, Joaneta. Concell de Cent, 261, primer, 2.^a
 Piqué, Raimonda. Passatge Bernardino, 7 primer.
 Pla, Dolors. Sant Pau, 100, tercer.
 Prats Fortuny, Carme. Aribau, 71, quint.
 Pujol Soffa A. Sant Rafel, 32, primer, primera.
 Ramón, Demetria. Alcolea, 50, Sans.
 Redondo, A. S. Domingo del Call 4, tercer, quarta.
 Rodríguez, Salud. Ronda Sant Antoni, 49, primer.
 Rodríguez, Rosa. Nou, 77, primer, tercera.
 Rodríguez, Carme. Diputació, 139, tercer, segona.
 Roldán, Carme. Muntaner, 38, baixos, primera.
 Romagosa, Pepeta. Riereta, 29, tercer, segona.
 Sabater, Adelaida. Provenza, 240, porteria.
 Santolaria, Josefina. Espanya, 3, Sant Gervasi.
 Santolaria, Pilar.
 Soto, Carolina. Parlament, 22, quart, segona.
 Sugrañes, Dolors. Cadena, 11, tercer, primera.
 Ugas, Antonia. Mitjà de Sant Pere, 69, primer.
 Valero, Pepeta. Robador, 12, quart, segona.
 Valor, Dolors. Roig, 2, tercer, segona.
 Vallvé, Antonia. Aragó, 277, tercer, segona.
 Varela, Dolors. Aurora, 3, primer, primera.
 Vendrell, Carme. Paradís, 10, tercer, segona.
 Verdier, Antonia. Flors, 5, tercer.
 Vial, Lola. Sant Olayuer, 16, primer, segona.
 Xirgu, Marguerida. Hospital, 123, quart, primera.

NOTA: Preguem als artites que desitjin constar en aquest vademecum que se serveixin deixar nota de son domicili en nostre Administració.

OBRES NOVES

DEL REPERTORI SENSE DAMES

Tinch la dòna fora.—Sainet en un acte y en vers, original de Emili

Giral. (5 homes.) 0'75

Les caramelles.—Ensaig dramàtic en dos actes y en vers, original de

Emili Giral. (6 homes.) 1'00

Nit de Nadal.—Drama en dos actes y en vers, original de Emili Giral.

(6 homes.) 1'50